

DDS 19

Klug 1533

O Gud, for - nuf - ten fat - ter ej dit for - syns skjul - te nå - de,
den u - be - gri - be - li - ge vej og un - der - li - ge må - de at fø - re di - ne

hel - gen på, dem føl - ge og led - sa - ge, le - de, dra - ge, og al - tid med dem gå i al - le de - res da - ge.

2. Når du os vil ophøje, må vi først til jorden segne, når vi dit nåde-skin skal få, så lader du det regne, du tager os vor fordel hen, når du os rig vil gøre, for at føre vor sjæl til dig igen og dine bud at høre.

3. Du lader os med Helved-frygt i vore synder plage, at nåden ret kan blive søgt og desto bedre smage; du truer os med nød og død, når du os vil oplive, trøsten give, der er langt mere sød, end nogen kan beskrive.

4. Du fører os i kamp og strid mod Satans hele skare, vi synes tit i sådan tid i alt for stor en fare; da lære vi, hvor lidt vor lejr formår mod Satans pile, til dig ile og efter vunden sejr i dig alene hvile.

5. Så før os ved din egen hånd, som du det bedst kan finde, og lad din gode Helligånd os alle tider minde, at hvordan du os føre vil, så er din vej og måde os at råde, hvor hårdt det end går til, dog idel nåde, nåde.

Brorson